

Jumalista ja Lohdullista

Sirttä,

Ensimmäinen.

Yri Surullinen Weisu,
Kyrön Sodasta.

Woi kuinga itse Herra, 2c.

Toinen.

Woi, woi minua waimo 2c.

Kolmas.

Riistetty Jumala! mun elon,
swalkeuden, 2c.

Weisatan kuin: O! hywä Jumala 2c.

Wasasa, prändätty G. W. Londicerildä.

Soi kuinga itse Herra, On meihin
suuttunut, Syndeim tähden
suurten, Meille wihastunut.

2. Woi Kuotsin Riiki raukka, Pa-
hoin on sinun käyn, Uch sinuas ihmis
parka, Kadu ja käännny päin.

3. Woi Isän hirmuisutta, Kuin asu
Taimahas, Piru sangen riemastunut,
Uch olemme waiwas.

4. Woi Kuningastam kullaist, Kuin
kauwan oli pois, Isän maast Isä pa-
rast, Herra aut kotija.

5. Woi meitä onnettomi, Kuin olim
paimenet Pois oli meidän Jarim,
Kuin olis kairnut meit.

Woi sara wiros Wiborg, Pahoin
on sinun käyn, Suur Saari sanut wal-
lan Koutsin on wähandän.

7. Woi suomen maata suurta, Ku-
ka olis uskonut, Monda tuhat wanha
nuorta, On miekalla hukattu.

8. Woi Wasan Kaupungita, Siel
on jo alkuns saan, Uch Dulun Kylä
parka, Suur pelk' on sinul ain.

9. Woi

9. Voi Pälkänehen sota, Kuin oli
Suomen maal: Siel wuoti monda
werta Saari pääsi wallan pääll.

10. Voi sinuas Kyrön pelto, Nait
mond on ennen ol, Ennen olit elo täy-
näns, Nyt kuolleita kuoppattu.

11. Voi kuinga monda waimo, On
jänyt leskeksi, Wihollinen wielä waino
Jättä mond orwoxi.

12. Voi wihollisen miekka, Kuin o-
let hirmuinen, Joka mond tuhat leikka,
Ja ombi armotoin.

13. Voi meittä ihmis parwoi Ku-
hun olem joutunet, Ach näitä kallita
aikoi, Synsi olem ansainnet.

14. Voi kuinga monda ihmist, Om-
bi nyt pawosa, Kalut irtat ja kijnäät,
Tähtty jättä jälken.

15. Voi kuinga monda wuotta So-
ta on jo seisonut, Sen kaikki källä tie-
dän, Ungar ach on ollut.

16. Voi hirmust wiha waino, Kuin
on nyt mailmas, Saar Pietar-kowin
waiwa, Ruotsi on jo rauhas.

17. Voi mikä loppu liene, Nyt täl-
lä julmudel, Sota otta suuret pienet,
Kuoliari painsele.

18. Voi kuinga juurell wäel, Saari
on nyt merellä, Herra auta meitä woi-
mal, Uchtan keskellä.

19. Voi rakkaus on jo poijes, Lau-
piut ei kuuluffan, Armottomus on
seas, Lauwiut ei oleffan.

20. Voi onnetoinda kanssa, Kuin on
nyt mailmas, Tuur mies on kowa an-
sa, Pyrkikän sitä pois.

21. Voi Kuotsin Suomen lapset,
Lakattat o synnistä, Jesuxen nimen täh-
den, Pois weren wijoista.

22. Voi wanhursta Herra, Kuin
on kowa duomari, Uhka rangaista ker-
ran Syndistä kanssa tääl.

23. Voi mitä nähty on, Jo kuus-
toistakymmend wuot, Viel miekka nyt-
kin wälkky, Herra jo loppu suo.

14. Voi korkeus ja prameus, Kuin
on nyt mailmas, Rauhiot syndiä ei
tutta Kadotus seura wiel, Amen.

Toi-

Woi! Woi minua waimo parka,
 Woi wieras fuolema kowa, Sun
 julmudestas olen arka, kuin minua kyllä
 waiwa: Sofeus sielun käsittänyt, Her-
 ran wiha minua syönyt, Pois on minun
 armahan, Minä ain tänne waiwahan.

2. Muut turwawat Ystäväs pääll,
 Minä olen ain nyinäs, Olen ulkon eli
 sisäll Suru waiwa sydändän: Kusast
 on minun lohduuttajan, Hän on pandu
 Haaman maahan, Pois on minun Ar-
 mahan, Minä jain tänne waiwahan.

3. Kynhyläinen surkiast elä, Suree
 puolisons perän, Kosta minä unesi he-
 rän, Samalla muoto ten myös minä U-
 mull' koston nousse warhain, Itken, kuin
 mä taidam parahin, Pois on minun Ar-
 mahan, Minä jain tänne waiwahan.

4. Kynelet silmistän wuota, Alla pain
 mun Kaswoiloan, Kosta murhe mieleen
 tuotta, Kaffahimman lähvennen, Mun
 tähtty olla murhes surus, Et puolisan
 on tuonen juures, Pois on minun Ar-
 mahan

mahan, Minä jään tänne waiwahan.

5. Mitäs Jumal lähettänyt, Isälli-
sest sydämest, Sairaus, Taut mun kä-
sittänyt, Kuinga pakenen edest? Murhe
minua paljon waiwa, Hautaan maa-
han alaiskaiwa, Pois on minun Arma-
han, Minä jään tänne waiwahan.

6. Mitäs Urman walittelet, Itket
aiwan huikiast? Mitä nijn kowin surkut-
telet, Minun tähden waikiast? Ei se aut
sua tänne tulles, Waikk teet suuren
murhen sulles, Murhen pitä sinust siel,
Sanas jälken Jesus wiel.

7. En me taida poses mennä, Niin-
kuin enä ikänäns, Löydäis wijmeisnä
Päiwänä, Ilos ijankaikkises, Jumal
Esimiehes liene, Auttta sinua kyllä tie-
ne, Murhen pitä myös wissist, Sa-
nas jälken Jesus Christ.

8. Kuolema on minull woitto, Wai-
wan päälle luopumus; Ohäld' näky
minul koito, Elon sisälle käymys, Tällä
minä olen ilos, Pyhäin seuras ei muus
pelwos Mutt murhen pitä sinust siel,
Sanast jälken Jesus wiel.

9. Koston jouduin ijällises, Pääsin
wainoist mailman, Taiwan ilon Pe-
rillisey Karitsan eten laulamaan, Ju-
mal sinua lohduttakon, Taiwan wijs-
mein johdattakon, Hän sust murhen pi-
tä siel, Sanas jälken Jesus wiel.

10. Jumalan kirikkaan kaskwoin edes
Seisoin walkeis Waatteihis, Sielu kir-
kas palmu kädes, Kiittä Herra iloifest,
Täl on Taiwan Musikaandit Engelein
laulu Pyhäin dantsit. Pitä sinust mur-
hen wiel, Sanas jälken Jesus siel.

11. Lohduttakon Jesus Christus Kai-
kia jälken jäänehit, Huojendakon tei-
dän ristin, Andakon myös tarpehet,
hän ei anna niistä hukku, Jott' ei py-
dä synnis nukku, Pitä sinust murhen
wiel Sanas jälken Jesus siel.

12. Jää nyt hywäst puolisan rakas,
Jääkät hywäst myös Lapsen, Kukoil-
kat Jumalata hartast, Hän on teidän
holhojan, Joka teitä suojelepi, Pirun
pauloist warjelepi Sanal wijmeisell tei-
dän, Haldun annan Jesuren.

Kolmas.

W. k. O Herra Jumala x.

Kijtetty Jumala! Mun elon! wal-
keuden, Kuin minun luonut on
Ja andan Hengen uuden, Kuin äitin
lohdusta Ihmellisest suojeillut, Ja kädell
laupiaall Barista wariellut.

2. Kijtetty Jumala! Mun Wapc hta-
jan rakas, Mun toiwon autuuden, Ja
apun joka paikas, Kuin minun werel-
läns Kuolemast lunastan, Ja wallat
satanan Laupiaast wapahtan.

3. Kijtetty Jumala! Mun ilon,
lohdutuxen, Kuin anda, toimitta Su-
ruisil wirwotuxen, Kuin awun elämäs,
Ja woiton kuolemas, Kuin turwan
duomiol Waikutta armias.

4. Kijtetty Jumala! Olistet Herrain
Herra! Se Kolminaisuus suur, Meild
kaikild monin, kerroin, Isäll ja Pojalle
Me kijtost weisattam, Ja Pyhäll Hen-
gelle Sydämmest laulukam!

